

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/19/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125010015
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:4125010015.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej, JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. A., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Tr. zák., o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany a obžalovaného A. A. proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 08.10.2025, sp. zn. 6T/1/2025 na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 06.05.2026, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/ Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok súdu I. stupňa v celom rozsahu.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný: A. A., narodený XX.XX.XXXX v B.,
trvale bytom C., D. B.,
t.č. v ÚVTOS a ÚVV Ilava v inej trestnej veci,

u z n á v a v i n n ý m , ž e :

dňa 03. novembra 2024 o 16:20 hod. v B. E. F. G. H. XXXX/XX, I. J. H. X, na prízemí, po predchádzajúcej hádke vyhrážal sa zabitím poškodenému A. F. so slovami: "pod' sem, dnes Ťa zabijem, kde máš ten nôž" a následne svoje konanie umocnil tým, že sa ho päťou ľavej ruky snažil udrieť do oblasti tváre so slovami "dnes Ťa zabijem, Ťa dopichám", týmto konaním poškodenému nespôsobil žiadne zranenia, slovným vyhrázaním zabitím voči poškodenému pokračoval, čím vzbudil u poškodeného A. F. obavu o jeho život a zdravie,

t e d a :

inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

t ý m s p á c h a l :

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona,

z a t o s a m u u k l a d á :

podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona nezistiac poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 Trestného zákona, zistiac priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Nitra (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného A. A. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

dňa XX. XXXXXXXX XXXX o 16:20 hod. v B. E. F. G. H. XXXX/XX, I. J. H. X, na prízemí, po predchádzajúcej hádke vyhrážal sa zabitím poškodenému A. F. so slovami: "pod sem, dnes Ťa zabijem, kde máš ten nôž" a následne svoje konanie umocnil tým, že sa ho päťou ľavej ruky snažil udrieť do oblasti tváre so slovami "dnes Ťa zabijem, Ťa dopichám", týmto konaním poškodenému nespôsobil žiadne zranenia, slovným vyhrázaním zabitím voči poškodenému pokračoval, čím vzbudil u poškodeného A. F. obavu o jeho život a zdravie.

Za to mu súd I. stupňa podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. nezistiac poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Tr. zák., zistiac priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súdu I. stupňa poukázal na vykonané dôkazy, a to predovšetkým na výpoveď obžalovaného, poškodeného A. F., svedka K. J., svedkyne L. F., na závery znaleckého posudku znalca MUDr. Eduarda Višňovského, PhD., na listinné dôkazy, a to odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/64/2024 zo dňa 01.08.2024 a rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/14/2024 zo dňa 05.12.2024, na správy z Psychiatrickej nemocnice I. L., zápis o dychovej skúške zo dňa XX.XX.XXXX, výpis z ústrednej evidencie priestupkov, hodnotenie ÚVTOS a ÚVV Ilava, správy sociálnej poisťovne, správy o priebehu probačného dohľadu, ako aj na výpis z centrálnej evidencie správnych deliktov a odpis z registra trestov. Na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne, súd I. stupňa dospel k záveru, že bolo nepochybne preukázané, že zo strany obžalovaného došlo k spáchaniu skutku uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku, k nebezpečnému vyhrážaniu obžalovaného k poškodenému došlo v byte v B. E. F. G. H. XXXX/XX, a to na základe predošlého slovného konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným, kedy sa obžalovaný vyhrážal poškodenému slovami uvedenými v skutku napadnutého rozsudku, čo malo jednoznačne preukázané výpoveďou samotného poškodeného A. F.. Obhajobu obžalovaného, podľa ktorej sa poškodenému nevyhrážal zabitím a jeho konanie spočívalo výlučne vo facke otvorenou ľavou rukou, súd I. stupňa hodnotil ako účelovú a nedôveryhodnú. Vinu obžalovaného hodnoverným spôsobom mal za preukázanú súd I. stupňa predovšetkým na základe výpovede poškodeného A. F. a svedkyne L. F., ktorí zhodne opísali, ako celý konflikt začal, a to od vstupu obžalovaného do spálne s vyhrážkami o zabití poškodeného, cez fyzický konflikt a až po príchod polície. Ich výpovede súd I. stupňa hodnotil ako presvedčivé, jasné a konzistentné. Poukázal aj na výpoveď svedka K. J. príslušníka polície, na základe ktorej bola objasnená situácia po príchode polície na miesto činu, kde podľa jeho vyjadrenia na mieste panovala vypätá atmosféra. Súd I. stupňa konštatoval, že z výpovedí poškodeného a uvedených svedkov, ako aj z ďalších vo veci vykonaných dôkazov jednoznačne vyplynulo, že iniciátorom fyzického konfliktu a osoby, ktorá poškodenému adresovala vyhrážky zabitím, bol práve obžalovaný. Tieto výpovede podľa súdu I. stupňa boli vo vzájomnom súlade a nevyvolali žiadne pochybnosti o ich vierohodnosti.

Vykonané znalecké dokazovanie podporilo výpovede uvádzaných svedkov, pričom zo záveru znaleckého posudku znalca MUDr. Eduarda Višňovského, PhD. vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku trpel poruchou psychiky a správania zapríčinenou užívaním viacerých psychoaktívnych látok, aktívna závislosť a zmiešaná porucha osobnosti. Uvedený znalec v záveroch znaleckého posudku konštatoval, že obžalovaný mohol vedieť o prejavoch závislosti, nakoľko sa dlhodobo lieči a pre uvedenú diagnózu bol aj hospitalizovaný. Obžalovaný bol plne schopný chápať zmysel trestného konania a jeho pobyt na slobode z psychiatrického hľadiska v čase vypracovávanía znaleckého posudku nebol pre spoločnosť nebezpečný. Znalec v záveroch svojho znaleckého posudku ani neodporúčal ochranné liečenie konštatujúc, že obžalovaný nie je motivovaný, a tak liečba by nenaplnila svoj účel.

Po zhodnotení dôkaznej situácii a ustálení otázky skutkového stavu viny obžalovaného a právnej kvalifikácie jeho konania súd I. stupňa pristúpil k úvahám a trestnoprávnym postihu obžalovaného v zmysle § 34 Tr. zák. Po prihliadnutí na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich

okolností, konštatujúc, že u obžalovaného bola zistená len priťažujúca okolnosť uvedená v § 37 písm. m/ Tr. zák., prihladnuc na spôsob konania obžalovaného, následok, motív a zavinenie, prihladnuc na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života, ako i na jeho pomery a možnosti nápravy, súd I. stupňa dospel k záveru, že na obžalovaného je potrebné pôsobiť samostatným nepodmienečným trestom odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov.

Uvedený rozsudok, v zákonnej lehote, odvolaním napadli tak prokurátorka Okresnej prokuratúry Topoľčany (ďalej len „prokurátor“), ako obžalovaný.

Prokurátor v písomných dôvodoch podaného odvolania uviedol, že odvolanie podal čo do výroku o vine v prospech obžalovaného konštatujúc, že sa stotožnil s výrokom o vine a treste, ktorý bol uložený obžalovanému, avšak poukázal na to, že súd I. stupňa pochybil, keď obžalovaného uznal vinným za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., hoci ustanovenie § 360 v odseku 1 žiadne písmeno neobsahuje. Konštatoval, že takéto právne posúdenie síce obsahovala už aj obžaloba a ani intervenujúci prokurátor v priebehu hlavného pojednávania uvedené pochybenie neodstránil. Túto zrejmu nesprávnosť spočívajúcu v nesprávnom posúdení konania neodstránil ani súd I. stupňa, pričom nekriticky prevzal nesprávnu právnu kvalifikáciu do výroku napadnutého rozsudku. Keďže zrejmu nesprávnosť nie je možné napraviť inak, ako odvolaním podaným čo do výroku o vine v prospech obžalovaného, prokurátor navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por., aby rozhodol odvolací súd sám tak, že obžalovaného uzá vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a uloží mu podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov a podľa § 48 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradí do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom svojho obhajcu, uviedol, že rozsudok súdu I. stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, nepovažoval za správne, zákonné a odôvodnené. Poukázal na nesprávne skutkové závery na základe nejasných a neúplných skutkových zistení vykonaných na hlavnom pojednávaní a konštatoval, že súd I. stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami a rozpormi, dôležitými na rozhodnutie o vine a treste.

Popis skutku tak, ako je uvedený v napadnutom rozsudku, je zameniteľný s iným skutkom, nakoľko adresa, ktorá je v skutku uvedená, nie je adresa, kde poškodený so svedkyňou bývajú.

Priebeh skutku tak, ako je zachytený vo vyhlásenom rozsudku, nevyplýva z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní. Z vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní zhodne vyplýva, že po tom, ako poškodený za sebou zavrel dvere, obžalovaný mu nepovedal ani slovo, neexistovalo žiadne pokračovanie v slovnom vyhrázaní zabitím poškodeného a neexistovala žiadna urgentnosť situácie, ani dôvodnosť obavy o život alebo zdravie poškodeného alebo svedkyne. Vyslovil názor, že konkrétne okolnosti jeho prípadu poukazujú na malú závažnosť skutku, na vzájomnú hádku, pričom obaja zúčastnení si povedali svoje a hádku ukončili zatvorením dverí. Za potrebné považoval zohľadniť aj zlý psychický a fyzický stav obžalovaného v daný deň, ako aj na neeskaláciu jeho konania, spoluprácu s políciou od samotného začiatku a najmä skutočnosť, že svedkyňa, ani poškodení nemali po skutku obavu o život a zdravie. Vyhrážka v tomto konaní nemohla byť spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu.

Samotný súd I. stupňa v trestnom konaní o skutku obžalovaného pôvodne rozhodol trestným rozkazom, v rámci ktorého dospel k záveru o malej závažnosti skutku, v dôsledku čoho neukladal za tento skutok žiadny ďalší trest. Pri vyhlasovaní rozsudku dňa 08.10.2025 nebolo odôvodnené, prečo súd I. stupňa zmenil svoj názor ohľadom závažnosti a následkov skutku tak, že rozhodol o uložení trestu odňatia slobody 7 mesiacov.

Napadnutý rozsudok uložil pre spáchanie trestného činu podľa § 360 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. trest 7 mesiacov s tým, že obžalovaný bol toho názoru, že zákonnosť uloženého trestu nie je možné preskúmať, nakoľko súdom uvedený § 360 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. neexistuje.

Z ďalších právnych väd napadnutého rozsudku súdu I. stupňa, ale aj konania, ktoré mu predchádzalo, obžalovaný poukázal na to, že súd I. stupňa rozhodoval aj na základe výpovede príslušníka policajného zboru k priebehu skutku, pri ktorom nebol prítomný, čo mohlo ovplyvniť názor súdu I. stupňa na priebeh a závažnosť skutku. Takýto skutok nie je v súlade s právom. Rovnako namietal použitie tzv. Úradného záznamu zo dňa 03.11.2024, ktorý nie je v zmysle Trestného poriadku dôkazným prostriedkom, ale iba nosičom informácie o možných dôkazných prostriedkoch. Čítanie takého záznamu v konaní pred súdom ako listinného dôkazu alebo výpoveď zasahujúceho policajta ako svedka ku skutku, pri ktorom nebol

prítomný a jeho sprostredkovanie slov výpovedí iných osôb a prípadné odsúdenie obžalovaného na podklade takto vykonaného dokazovania je možné považovať za podstatnú chybu konania.

Za ďalšiu právnu vadu obžalovaný považoval skutočnosť, že obžaloba v rozpore s § 235 písm. d/ Tr. por. neobsahovala obhajobu obvineného a stanovisko prokurátora, čo znemožnilo riadny výkon práva na obhajobu obžalovaného. Obžaloba neobsahovala ani výsluchy poškodeného a svedkyne, a teda sa ani nijak nemohla vysporiadať s rozpormi, ktoré tieto výsluchy priniesli oproti pôvodným výpovediam poškodeného a svedkyne, pričom tieto rozpory sa ešte viac rozšírili pri výpovedi týchto osôb na hlavnom pojednávaní a neboli odstránené pri vyhlásení rozsudku.

Obžalovaný uviedol, že pred nariadením hlavného pojednávania neevidoval oznámenie súdu o rozsahu dokazovania v zmysle § 241 ods. 1 písm. j/ Tr. por.

V závere podaného odvolania obžalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vec vrátil súdu I. stupňa na rozhodnutie.

Písomné odvolanie zaslal obžalovaný aj sám, pričom uviedol, že sa vôbec nestotožňuje s rozsudkom súdu I. stupňa. Vyslovil názor, že obžaloba, ako aj výpovede sú neúplné, výpovede sa menia a v obžalobe chýbali výpovede svedkov.

Do dokazovania viackrát navrhol konverzáciu jeho osoby a svedkov a taktiež aj kamerové záznamy z miesta incidentu, čo mu bolo odpretené. Uvedené dôkazy mohli napomôcť jeho nevine. Mal za to, že osobu so zdravotným postihnutím nemožno brať ako dôveryhodnú osobu. Taktiež vyslovil názor, že súd I. stupňa sa uponáhľal a nebral na vedomie vážnosť celého prípadu a tiež fakty a skutočnosti celej obžaloby. Sú tam tiež výpovede príslušníka K. J., tento klamal a nezachoval sa ako profesionál.

Zástupkyňa krajského prokurátora pred odvolacím súdom poukázala na písomné dôvody podaného odvolania, ktoré smerovalo k právnej kvalifikácii skutku uvedeného v napadnutom rozsudku. Uviedla, že konanie obžalovaného bolo právne posúdené podľa § 360 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pričom Trestný zákon pri tomto ustanovení nemá písmeno. V tomto smere poukázala aj na odvolanie obžalovaného, ktorý v jednej jeho časti namietal právnu kvalifikáciu jeho konania a v tejto časti ním podané odvolanie považovala za správne. Ohľadom ďalších odvolacích námietok uviedla, že tieto nie sú dôvodné, pretože aj bez namietanej výpovede svedka K. J. boli vykonané dostatočné dôkazy, ktoré preukazujú vinu obžalovaného, pričom v tomto smere to poukázala predovšetkým na výpoveď poškodeného a svedkyne L. F., ktorí v podstate zhodne popísali konanie obžalovaného. V konečnom návrhu zástupkyňa krajského prokurátora navrhla zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a uznať obžalovaného vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a uložiť mu trest zhodne, ako bol uložený rozsudkom súdu I. stupňa. Čo sa týkalo odvolania obžalovaného v ostatných častiach, toto navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného poukázal na písomné dôvody podaného odvolania, nad rámec ktorých uviedol, že podľa obhajoby nebolo dostatočne preukázané bez dôvodných pochyb ostí, že k trestnému činu, ktorého spáchanie bolo kladené obžalovanému za vinu, naozaj došlo a že k nemu malo dôjsť tak, ako je uvedené v obžalobe a ako v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Pochybnosť o skutkovom deji údajného spáchania trestného činu vyplýva z výpovede svedka príslušníka policajného zboru K. J. zo dňa 09.12.2024, ktorý vypovedal, že mu dvere otvorila matka obžalovaného, pričom v konaní bolo preukázané, že dvere otvoril obžalovaný a tiež z výpovede matky obžalovaného zo dňa 03.11.2024, ktorá uvádzala, že obžalovaný mal nevlastného otca udrieť, avšak dňa 29.11.2024 uviedla, že nepadla žiadna päšť, ani facka. Nevlastný otec obžalovaného vo výpovedi zo dňa 03.11.2024 uviedol, že v mesiacoch, keď obžalovaný u nich býval, niekoľkokrát ho bezdôvodne fyzicky napadol, avšak vo svojej výpovedi dňa 29.11.2024 na otázku vyšetrovateľa uviedol, že išlo o ich prvý fyzický konflikt, aj keď v minulosti boli nejaké hádky. Z uvedeného mal za to, že svedkovia si skutkový dej dostatočne nepamätali, preto si ho domýšľali a menili, čo zakladá dôvodné pochybnosti jednak o tom, že ku skutku došlo tak, ako je uvedené v odôvodnení rozsudku a jednak o tom, že ku skutku naozaj došlo. K objasneniu skutkového deja by nepochybne pomohlo, keby súd I. stupňa vykonal dôkazy, ktoré obžalovaný navrhoval a medzi ktoré patria kamerové záznamy v bytovom dome a komunikácie na sociálnych sieťach.

Pokiaľ súd I. stupňa považoval za dokázané, že ku skutku došlo a tento má znaky trestného činu, obžalovaný mal za to, že súd I. stupňa sa nedostatočne zaoberal posúdením, či takéto konanie nenapĺňa znaky priestupku. Obžalovaný sa údajne vyhrážal nevlastnému otcovi slovné, avšak pre naplnenie skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania musí byť nepochybne preukázané, že poškodený sa dôvodne obával o svoj život. Takáto obava poškodeného nebola preukázaná dostatočným

spôsobom. Poukázal na znenie skutku, kde skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania zakladajú pochybnosť o pravosti skutkovej vety ohľadom noža, nakoľko obžalovaný presne vedel, kde nôž je, a preto by sa u poškodeného nedotazoval na miesto, kde sa nôž nachádza. Pokiaľ by obžalovaný chcel poškodenému naozaj spôsobiť ujmu na živote, či na zdraví, pravdepodobne by tak urobil a našiel by spôsob ako. Ani príbratý znalec MUDr. Višňovský vo svojom znaleckom posudku neuvádzal, že by obžalovaný bol pre spoločnosť nebezpečný. Pokiaľ súd I. stupňa mal za preukázané, či ku skutku došlo, mal sa hlbšie zaoberať odpoveďou zaoberať na otázku, či išlo o trestný čin, a nie o priestupok, pričom takéto úvahy súdu I. stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nenachádzajú, a preto nie je zrejmé, či sa nimi súd zaoberal a do akej miery. Medzi rozhodujúci prvok pre určenie hranice medzi trestným činom a priestupkom patrí najmä posúdenie intenzity útoku. Pokiaľ mal súd I. stupňa za preukázané, že sa obžalovaný dopustil voči poškodenému slovnej vyhrážky a pokusu o úder, takéto konanie nepredstavuje takú intenzitu, aby sa dalo posúdiť ako trestný čin nebezpečného vyhrážania. V konečnom návrhu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu I. stupňa zrušil a obžalovaného oslobodil spod obžaloby, alternatívne navrhol, aby podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Čo sa týkalo podaného odvolania prokurátora, toto považoval za dôvodné, pretože sa týkalo aj obžalovaným namietanej právnej kvalifikácie skutku.

Obžalovaný pred odvolacím súdom uviedol, že má za to, že mu boli porušené práva, podal aj trestné oznámenie na políciu, pričom súd I. stupňa o tejto veci nič neuviedol. Sudca A. M. bol voči jeho osobe zaujatý, lebo nevykonal dôkazy, ktoré navrhoval. Písal aj žiadosť krajskému súdu o predvolanie svedkyne, ktorá mohla vyvrátiť výpovede svedkov, pričom zotrval aj na vykonaní dokazovania prehratím kamerových záznamov, ktoré navrhoval pred súdom I. stupňa. Taktiež žiadal o „vytiahnutie“ informácií z jeho mobilného telefónu tak, ako sa to robí v iných prípadoch a aby tak bola zabezpečená komunikácia, z ktorej by bolo zistené, že sa ničoho nedopustil. Celé je to na neho vykonštruované, pričom uviedol, že nevie, z koho strany, či zo strany svedkov alebo polície. Zotrval na tom, že je nevinný, keby bol vinným, tak sa prizná, ako sa priznal k facke hneď po príchode policajtom. V konečnom návrhu sa pripojil k návrhu obhajcu.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami – prokurátorom a obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné a odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu.

Súd I. stupňa svoj záver o vine obžalovaného vyvodil z vykonaného dokazovania, a to predovšetkým na základe výpovede poškodeného A. F. a svedkyne L. F., ktorí v podstate zhodne popísali celý konflikt obžalovaného s poškodeným, pričom ani odvolací súd nemal dôvod spochybňovať tieto výpovede. Poškodený popísal konflikt s obžalovaným tak, ako to vnímal a poukázal aj na svoj vzťah s obžalovaným pred sporným dňom. Stávalo sa viackrát, že býval agresívny, pričom uviedol niektoré situácie, ktoré vznikali vzhľadom na agresívne správanie sa obžalovaného tak voči samotnému poškodenému, ako aj voči uvedenej svedkyňi. Súd I. stupňa podrobne rozobral výpoveď svedka poškodeného A. F., ako aj

výpoveď svedkyne L. F., o hodnovernosti ktorých nemal dôvod pochybovať ani odvolací súd. Výpovede týchto svedkov korešpondujú so skutkovými závermi súdu I. stupňa.

Pokiaľ súd I. stupňa pri uznaní viny obžalovaného vychádzal aj z výpovede svedka K. J., policajta, ktorý prišiel na miesto činu, mohol tak urobiť len pokiaľ by tento svedok vypovedal k spôsobu vykonávania úkonu a nemohol by tak do úvahy vziať skutočnosti, ktoré by sa tento svedok dozvedel od poškodeného alebo tam prítomnej svedkyne. Rovnako ani úradný záznam spísaný o tomto zákroku nebolo možné použiť ako listinný dôkaz. Ak by súd I. stupňa na dané dôkazy, teda na výsluch svedka K. J. a úradný záznam neprihliadal, bol zadovážený dostatok dôkazov na to, aby bolo možné vyvodiť záver, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu tak, ako to ustálil súd I. stupňa.

Na základe vykonaného dokazovania súd I. stupňa tak dospel k správne mu záveru, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu a že svojím konaním naplnil zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania. Tu došlo k pochybeniu, a to už v podanej obžalobe prokurátorkou Okresnej prokuratúry Topoľčany, kde pri právnej kvalifikácii skutku bolo uvedené ustanovenie § 360 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pričom Trestný zákon pri § 360 ods. 1 nemá žiadne písmená. Súd I. stupňa tak nekriticky prevzal právnu kvalifikáciu konania obžalovaného z podanej obžaloby. Uvedené pochybenie však bolo možné napraviť, čo viedlo odvolací súd k zrušeniu napadnutého rozsudku súdu I. stupňa tak na podklade podaného odvolania prokurátora, ako aj obžalovaného.

Pokiaľ obžalovaný v podanom odvolaní namietal, že obžaloba nespĺňa náležitosti v zmysle § 235 písm. b/ Tr. por., pretože neobsahovala obhajobu obvineného a stanovisko prokurátora, v tomto smere je potrebné uviesť, že podľa názoru odvolacieho súdu podaná obžaloba, čo sa týka náležitostí obsahu, ako sa vo veci konalo vyšetrovanie a opísanie skutkového deja s uvedením dôkazov, ktoré odôvodňujú podanie obžaloby, obhajobu obvineného a stanovisko prokurátora k nej, je potrebné uviesť, že v odôvodnení podanej obžaloby sú uvedené dôkazy, na základe ktorých dospel prokurátor k správnosti podania obžaloby s tým, že okrem návrhu dôkazov na hlavnom pojednávaní, poukázal aj na skutočnosti týkajúce sa osoby obžalovaného. Nie je možné tak konštatovať, že by práva obžalovaného boli závažným spôsobom porušené. V danej trestnej veci bol následne vydaný trestný rozkaz, ktorý prokurátor napadol odporom a následne súd I. stupňa rozhodoval o prijatí obžaloby, ktorá bola podaná na obžalovaného a určil termín hlavného pojednávania. Je pravdou, že procesným stranám nezaslal upovedomenie o tom, aké dôkazy budú na verejnom zasadnutí vykonávané, obžalovaný však bol na hlavnom pojednávaní prítomný, bola prítomná aj jeho vtedajšia obhajkyňa a mohol sa vyjadrovať k vykonávaným dôkazom, resp. navrhovať vykonanie ďalších. Pokiaľ obžalovaný aj pred súdom I. stupňa a aj pred odvolacím súdom žiadal doplnenie dokazovania, a to vypočutím svedkyne F. M., zadovážením kamerových záznamov z bytového domu, ako aj „vytiahnutím“ korešpondencie z jeho mobilného telefónu, takéto dôkazy aj odvolací súd považoval za nadbytočné, pretože bol zadovážený dostatok dôkazov, na základe ktorých bolo možné konštatovať vinu obžalovaného. Uvedená svedkyňa, ktorej vypočutie sa obžalovaný domáhal, nebola prítomná pri čine a o možných údajoch sa mala dopočuť len sprostredkovane, s najväčšou pravdepodobnosťou od obžalovaného. Čo sa týka kamerových záznamov, vzhľadom na odstup času od skutku zrejme by nebolo možné takéto kamerové záznamy ani zadovážiť a to vzhľadom na obvyklú dĺžku archivácie takýchto kamerových záznamov, keďže skutok sa stal 03.11.2024. Taktiež nebolo potrebné zabezpečiť ako listinné dôkazy údaje z mobilného telefónu obžalovaného ohľadom konverzácie obžalovaného s inými účastníkmi.

Ako už bolo vyššie konštatované, súd I. stupňa na základe vykonaného dokazovania tak správne dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania kladeného mu za vinu tak, ako je uvedené v skutku napadnutého rozsudku s tým, že odvolací súd napravil pochybenie súdu I. stupňa ohľadom právnej kvalifikácie konania obžalovaného, keď správne malo byť uvedené, že konanie obžalovaného napĺňa všetky zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. Obžalovaný namietal, že súd I. stupňa sa nezaoberal skúmaním, či jeho konanie nie je možné považovať za priestupok, v tomto smere odvolací súd uvádza, že vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ale predovšetkým aj vzhľadom na osobu obžalovaného, ani odvolací súd nedospel k záveru, že by konanie obžalovaného bolo možné považovať za menej závažné, a teda také, že by nenapĺňalo znaky trestného činu, ale priestupku.

Obžalovaný v písomnom odôvodnení odvolania namietal aj miesto činu, keď uviedol, že adresa uvedená v skutku nie je adresa, kde poškodený so svedkyňou bývajú a tak popis skutku ako je uvedený v napadnutom rozsudku je zameniteľný s iným skutkom.

Čo sa týka ukladaného trestu, aj odvolací súd pri osobe obžalovaného zisťoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s tým, že zistil len existenciu priťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák., teda že už bol obžalovaný v minulosti odsúdený a trest tak ukladal v zákonom stanovenej trestnej sadzbe, ktorá je pri § 360 ods. 1 Tr. zák. určená vo výmere až na 1 rok. Pokiaľ súd I. stupňa obžalovanému ukladal trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, takto uložený trest nebolo možné považovať vzhľadom na osobu páchatela a aj okolnosti prípadu za neprimerane prísne, a preto aj odvolací súd pristúpil k rovnakému trestu, ako bol ukladaný súdom I. stupňa. Iný druh trestu, ako trest nepodmienečný, ani v prípade obžalovaného nebolo možné uložiť, a to vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, kde mu posledným rozhodnutím, a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín mu bol ukladaný súhrnný trest vo výmere 2 roky so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rovnako ako súd I. stupňa, aj odvolací súd skúmal, či prejednávaná trestná vec obžalovaného nie je v súbehu s ostatnou trestnou činnosťou, za ktorú bol obžalovaný uznaný vinným, pričom bolo zistené, že táto nie je v súbehu.

S poukazom na hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.